

være rigtigt, at der nu skal betales én gang til. Det er for så vidt såre enkelt, og det glæder mig da, at jeg i en enkelt af hr. Oxdams bemærkninger anede en gryende erkendelse af de problemer, som vi her står i.

(Kort bemærkning).

**Erling Oxdam (V):**

Jeg synes ikke, det skal stå uimodsagt, når hr. Albrechtsen siger, at de forhøjelser, der kom til vedligeholdelse i 1980'erne, ikke gav bedre vedligeholdelsestilstand i ejendommene, for det er forkert. Den er tværtimod blevet forbedret i mange henseender, og det er jo stadig væk således, at hvis der er udlejere, der ikke passer ejendommene, så de ligefrem forfalder, så kan de pålægges ved huslejenævnet og på anden måde at sætte ejendommen i bedre stand.

Så er der igen det ideologiske med at sige: De passer ikke deres ejendomme. Det er der nogle få der ikke gør, og det skal så selvfølgelig tages som udtryk for, at sådan er alle udlejere, men det passer ikke. Jeg kan ikke give hr. Albrechtsen ret i det synspunkt.

Jeg mener stadig væk ikke i forbindelse med den ordning med de 4 kr., at der er tale om at betale den samme ting to gange, for det er jo overhovedet ikke nok til at betale for udlejernes overtagelse af de vedligeholdelsesomkostninger, der er ved enhver lejlighed. Så man kan altså ikke uden videre sige, at lejerne kommer til at betale det hele én gang til.

**Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):**

Jeg vil gerne først sige, at det har været meget spændende at overvære den her debat, også fordi man selvfølgelig fra oppositionens side vil benytte lejligheden til ligesom at gå ind i historien, altså hvad der lå forud. Det er jo ganske klart og legitimt, ingen diskussion om det.

Men jeg vil også gerne sige, at baggrunden for, at regeringen kommer med det her lovforslag, jo ikke er spørgsmålet om, at vi ikke kan læse en lov. Vi er jo selv kommet med en vejledning, der siger, hvordan vi fortolker de her ting. Det er jo helt givet, at det vil sige, at hvis man har en gammel lejeaftale, så kan man ikke opkræve de 3 gange 4 kr., medmindre man overtager den vedligeholdelse, som er i de nye. Det har vi jo sagt.

Det er så ikke slået igennem, men jeg vil da gerne sige med det samme, at jeg var noget forbeholden med hensyn til at komme med ændringsforslag på det her tidspunkt, også fordi

vi var enige om, at nu skulle Lejelovskommissionen virkelig have lov til at fungere, og så måtte vi vente.

Men jeg må jo så også se i øjnene på baggrund af det antal sager, der er blevet indklaget for huslejenævnet, og de afgørelser, der ligger af forskellig art, at jeg kunne se, at der så ville foreligge et tidsforløb både med Boligretten og landsretten, og at der ville komme en lang række sager.

Det er en uholdbar situation, det måtte jeg erkende. Den er uholdbar, fordi der i de afgørelser, der kom, ikke var entydighed med hensyn til den opfattelse, vi havde. Så kan man for min skyld gerne have en anden opfattelse; det siger jeg også til hr. Erling Oxdam. Men for mig at se var det klart, at lejerne med de gamle aftaler ville komme til at betale to gange for den samme ydelse, og det er ikke retfærdigt.

Jeg er enig med fru Kirsten Jacobsen i, at det måske ikke er sikkert, at hun synes, at loven bliver bedre, men den bliver efter min opfattelse mere retfærdig. Det er det, jeg er gået efter. Jeg er ikke gået efter, om det var 4 kr. eller 320 kr. eller 960 kr., det var ikke spørgsmålet. For mig har det været sagen, at når man er lejer, har man også nogle rettigheder, og uanset hvad man kan have af opfattelser f.eks. med hensyn til udlejer og andre ting, så må det indebære, at lejerne ikke skal betale for den samme ydelse to gange. Det er udgangspunktet, det er forudsætningen, og det er dét, der er baggrunden for det her lovforslag.

Så må jeg også retfærdigvis sige, at når regeringen kommer med sådan et lovforslag, så er det jo at begive sig ud mellem Skylla og Charybdis, men i lighed med den tidligere skibsfører har jeg øjne og ører åbne, uanset hvordan sirenerne sang lyder fra den ene og fra den anden side. Den sang kan jeg godt forstå, for fra den ene side vil man sige, som hr. Erling Oxdam og andre har gjort – ikke lige bombastisk for alles vedkommende – at det her lavede regeringen selv i den tidligere folketingssamling, og så må den også selv redde sig ud af det. Det er jo sådan, det bliver sagt.

Det kunne jeg jo så tolke som en vis forståelse for, at når vi har konstateret, at i det, der ligger, mangler der en tydeliggørelse, så er det klart, at det da er rimeligt, at regeringen kommer med en tydeliggørelse, således at der ingen misforståelser kan være om de her ting. Det må da være regeringens forpligtelse at leve op til de intentioner, den selv har lagt i den lov, som jeg nu kommer med en ændring til.